* * *

Ластівки тікають із Європи.
Що поробиш? Скрегіт, регіт, рев.
Чад, бензин, вібрації, галопи, —
птиці мертві падають з дерев.
Може, десь є лотоси і ґінкго,
тихі ріки і рожева даль —
у краю неляканих фламінго,
де росте неламаний мигдаль.
Може, там є птицям привілеї...
А гніздо ліпити, ластівки, —
все одно вам, із якого ґлею, —
з Рейну, з Нілу чи з Угрюм-ріки?
Ну, а потім, — я люблю вас змалку.
А іще — спасибі вам за все.
Тільки хто ж це королеві Марку
золотнику в дзьобі принесе?!